Men schrijft Tongeren bij V. COLLÉE, uitn eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJ*erschijnt 's dinsdags, 's donder's zaterdags.

Alle toezendin brieven, geld of aankondigineten *franco* gedaan worden aauitgever, **Groote Markt, te Tongeren**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE. LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - - 5 -
Een - - 4 -

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad frank den drukregel.

TONGEREN, 5 MEI 1906.

De schilderie eigenaar.

Over eenige jagen een schilder van Lyon, Mr 2 eenen schoonen lentemorgen over erreauxplein dier stad. Zonder het elfs te weten, nadde de hij eenen huwsgierigen, die bij den verkoop van eenige arsedige meubeleen werkmansgezin. Eene vrouw roefgeestig tegen den muur gezeterachte een kind in slaap te susswelk zij op den arm droeg en da vriendelijk toelachte.

De schilder, naauw ondervraagd te hebben, vernarde meubelen, die men bezig was koopen, de hare waren. Zij verhaerder, in eenige woorden, dat haawas overleden en haar niets dan eenind had achtergelaten, dat, in vi van al de ontberingen, in weean haar ieverig werken en zwoeg toch niet tegen de ellende had kuljven worstelen, en dat de eigenaar meubelen had doen aanslaan, on eenige maanden verlo pen huishu kon betalen.

Mr X..., voelde zij dat verhaal bewogen, hetwelk de vrouw eenvoudig vertelde, zond. zij het minste woord, de minste kking van verbittering of haat haren zoo onmenschlievenden las liet hooren.

— Hoe heet uwbaas ? vroeg de schilder.

— Daar komt hi zegde de ongelukkige weduwe, zij met den vinger een met dwracht gekleeden heer aanwees, die ichzelven grimlachte, terwijl hij ehuinschen blik de meubelverkoopdesloeg.

De schilder erkenden aangeduiden persoon Mr B..., eenoon die door den krommen woeker was rijk geworden, en hij begreep dat, ij hem zou aanzoeken om van zijnaten als huisbaas at te zien, of hem nedelijden op te wekken, dit zoovee zijn als aan een doovemansdeur te en.

Mr X..., was eenaardig man, die een afkeer van omenschlievende handelwijze des eirs gevoelde, en daar hij ook dezes vandheid kende, was hij in zichze bedacht welken toer hij hem zou ke spelen, toen de roeper juist eene scrij te koop aanbood.

Het was een gn schilderstuk, waarvan de arme w zich bediende om des zomers voor opening te hangen, langs waar, iurure jaargetijde, de buis eener kachels schouw kwam.

— Wat zet er iemp ? Wat biedt er iemand voor ? vroeroeper.

— Twee franks ! iemand uit den hoop.

De schilder dachts wraak gevonden te hebben. Hij zich de schilderij overreiken, beschoe en onderzocht dezelve met die naurige aandacht van eenen kenner, v de hand op een meesterstuk legt ; leod dezelve aan den roeper terugge en zegde met heldere stem :

— Honderd frank.

Bij het hooren var cijfer sprong B. van vreugde. Overaaltijd koopman, dacht hij, terwijl eeentvol artist als X. honderd franks de schilderij bood, zij er twee hod weerd was, en hij riep dus dadelijk

— Twee honderd

— Vijf honderd, zde schilder.

— Zes honderd ! ir B. op volgen.

— Duizend ! hernX.

Het hardnekkig ieden van den schilder brucht den naar nog meer in het geloof, dat de zor betwiste schilderij veel waarde moest bezitten ; hij wilde zich geene winstgevende zaak laten ontsnappen ; overigens was er voor hem ook eene kwestie van eigenliefde in gelegen om zich niet te laten kloppen door eenen artist in eenen strijd voor eenige vijffrankstukken. Opeens nam hij eene statige houding aan en riep :

— Vijftien honderd franks !

— Twee duizend ! antwoordde de schilder.

— Twee duizend twee honderd !

Op dat oogenblik heerschte er eene plechtige stilte onder de toeschouwers ; aller blikken wendden zich naar X. die tot dan toe een ernstig gelaat had gehouden en nu hartelijk begon te lachen.

En de roeper keerde zich tot B. en maakte eene kleine buiging.

De huisbaas trad vervolgens naar X. toe en zegde hem :

— Mijnheer, ik heb de pretentie niet kennis van schilderkunst te hebben.

— Dat behoeft gij mij niet te zeggen, antwoordde X.

— Maar, ging B. voort, ziende dat een zoo kundig man, een artist, zoo halsstarrig opbood om dit schilderstuk te hebben, heb ik dadelijk verondersteld dat het een stuk van waarde was. Op hoeveel schat gij dezelve ?

— Op drij frank vijftig centimen, zegde de schilder lachende, doch ik zou het er niet voor geven.

— Gij lacht er zeker meê ?

— Volstrekt niet.

— En gij hebt er twee duizend franks op gezet ?

— Dat is zoo, antwoordde X., terwijl hij een ernstige toon aannam, en ik ga u zeggen waarom. Gij, die vijf en twintig duizend frank rente bezit, hebt de geringe meubelen van eene ongelukkige vrouw doen verkoopen voor eene som van honderd franken, die zij u verschuldigd was : ik heb u eene les willen geven. Wel is waar dat ik mij blootstelde om in mijne eigen netten gevangen te worden. Maar, Goddank, ik bezit nog philosophie genoeg om mij over het verlies van twee duizend frankt te troosten, bijzonder als zij voor eene goede daad besteed zijn. Uw kooplust en uwe ijdelheid, waarop ik had gerekend, hebben mij naar wensch gediend, en gij zijt goedwillig in den strik geloopen, dien ik spande. De rollen zijn nu omgekeerd : van schuldeischer zijt gij nu de schuldenaar van die arme vrouw geworden, en ik geloof gaarne dat gij haar, om ze te betalen, niet zult noodzaken om uwe meubelen in beslag te nemen. Twee duizend twee honderd franks voor zulk een knoeistuk is duur, ik moet zulks bekennen ; ook wensch ik dat gij er geene overladene maag van zult krijgen.

En bij deze woorden groette X., den verstomden eigenaar op eene bevallige wijze en verwijderde zich, na alvorens de vrouw met het kleine fortuin bekend gemaakt te hebben, dat hij voor haar gewonnen had.

ALLERLEI NIEUWS.

ONZIJDIG GRONDGEBIED. — De « Kölnische Zeitung » meldt dat eerstdaags de Belgische en de Pruisische regeering de plans zullen doen opnemen van het onzijdig grondgebied van Moresnet, om er de beslissende verdeeling van voor te bereiden.

— MADAME DE ONDERWIJZERES. — De schooloversten van Weenen hebben besloten den titel van « madame » te geven, zelfs aan de niet gehuwde onderwijzeressen. Het valt niet te loochenen dat die maatregel uitmuntend is voor de opvoeding ; ook heeft de Pruisische minister openbaar onderwijs besloten dat voorbeeld te volgen.

—o— GROTTEN VAN HAN. — Volledig door de electricitet verlicht, nog tooverachtiger gemaakt door de onlangs gedane ontdekking van twee merkwaardige zalen in het onderaardsch gedeelte der Lesse, zijn de Grotten van Han bekend als een der schoonste uitstapjes van den wereldbol. Een ijzeenweg, Zwitsersch stelsel, brengt den reiziger aan den ingang der grotten door het toppunt van den berg van Han en voorbehoudt hem de schilderachtigste panoramas. Statie : Rochefort.

— DE BEVOLKING VAN BELGIE beliep op 31 December tot 7,074,910 inwoners.

Brussel telde 194,196 zielen ; Elsene, 68,105 ; St-Gillis, 59,032 ; St-Jans-Molenbeek, 63,678 ; Anderlecht, 55,374 ; Laken, 31,121 ; Koekelberg, 11,348 ; Jette, 12,337 ; Etterbeek, 23,993 ; Sint-Joost-ten-Noode, 33,267 ; Schaarbeek, 69,710.

Antwerpen staat aan het hoofd met 291,949 inwoners.

—o— WAAROM vindt men in alle huisgezinnen *ELIXIR DE KEMPENAAR ?* Niet alleen omdat hij door de samenstelling van ruivere suiker en van eene zeer matige dosis gezuiverden alcool den aangenaamsten drank daarstelt die men wenschen kan, maar bovendien en vooral omdat de kostbare eigenschappen van de kruiden die hem zijnen lekkeren smaak geven, er eene echte gezondheidslikeur van maken ; verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeurhandelaars.

— DE TRANENZAKDOEK. — In sommige streken van Tyrol bestaat het eigenaardig gebruik, dat eene bruid, als zij naar de kerk gaat voor de huwelijksplechtigheid, van hare moeder een « tranenzakdoek » ontvangt.

Die zakdoek is van ongebruikt, pasgesponnen linnen, en daarmede droogt de bruid de tranen af, welke zij vergiet bij het verlaten van de ouderlijke woning.

Na den trouwdag wordt die tranenzakdoek niet meer gebruikt, maar opgevouwen en weggeborgen in de linnenkast. Daar blijft hij liggen, tot de eigenares sterft, en dan wordt de « tranenzakdoek » uitgespreid over 't aangezicht der doode.

—o—Aan de zwakke en bloedarmoedige personen beveelt men de Pil van Dr Raphaël dat het beste middel is om de bloedarmoede, de uitgeputheid, de bleekbeid, de hartkloppingen, de hoofdpijnen, enz. enz. te genezen. 1,75 fr. de doos.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt.
Tongeren : Apotheken, Swinkels en Vanderijst.

— DE HOOGSTOEPLAATSTEN. — Volgens eene eeuwenoude wet in Japan mag, wanneer de Keizer of de Keizerin zich in het publiek vertoont, niemand in schijn hooger zijn geplaatst dan die verheven personages.

Daarom worden in de huizen al de luiken der bovenverdiepingen gesloten, zoodat niemand bij het voorbijkomen van het Keizerlijk paar op hen neêr kon zien.

Die wet is thans nog van kracht.

—o— Men verzoekt de lezers wel op te merken dat het weldoenend purgeermiddel, dat zoozeer in onze stad verspreid is onder den naam van antislijmachtige Pil Walthéry, nu overal verkocht wordt aan den geringen prijs van een frank de doos.

— TEGEN DE MIEREN. — Eenige middeltjes om zich te ontmaken van de mieren : 1/ Een handvol bruine suiker goed mengen met terpentijn. De mieren eten er van en sterven ; 2/ Op de plaats waar mieren zijn, strooit men koffiegruis dat zij gretig eten, doch dat voor haar hevig gift is ; 3/ Rond boomen door mieren bewoond, strooit men zagemeel en zij blijven weg ; 4/ Om ze van den boom te houden smere men beneden den stam in met kempolie en roet en ze zijn vertrokken.

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met groten afslag.*

Tien jaren waarborg.

— DUBBELZINNIG. — Ik heb, zegde een persoon in een gezelschap, eene zwaan gezien welke over eenen vijver zwom, en eene kat die op haren staart zat !

— Maar hoe kan eene zwaan zwemmen, met eene kat op haren staart ?

— Ik heb dat niet gezegd ook, hernam de spuiter. De zwaan zwom over den vijver en de kat zat zat op haren eigen staart.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

—o— *Het is zoo gemakkelijk* extra koffie te maken : gebruikt de Chicorei « der Trappisten » der fabriek Vincart van Silly. Weigert namaaksels.

— KARAFFEN EN FLESSCHEN SCHOONMAKEN. — Hiervoor bestaat een eenvoudig middel. Men neemt een weinig zaagsel, dat met warm water in de karaf wordt gedaan. Nu moet er goed geschud worden, waarna met koud water moet worden afgespoeld. Meestal is van de eerste maal het te reinigen voorwerp volkomen helder geworden.

—o— Ondanks hetgeen men zegt, is het erkend dat de **Biscuits Pareln** de beste zijn.

Beproeft de Petits-Beurres, Bruxelles-Kermesse, Dessert-Royal, Vieux-Liége, Van Dyck, en gij zult overtuigd zijn.

— DE KOFFIE TEGENVERGIF DER NICOTINE. — Zeldzaam zijn zij, de voorzichtige rookers die bemerkt hebben dat zoo, na een goed eetmaal, de koffie het best de spijsvertering opwekt, eene sigaret, eene sigaar, ja zelfs eene pijp ontstoken aanstonds na den geurrijken drank ingenomen te hebben, eene fijnheid van smaak, een onschadelijkheid van uitwerking doet bekomen die men nooit met dezelfde hevigheid opmerkt wanneer men ze zonder tusschenruimte op het innemen van het voedsel volgen doet.

Het feit is gemakkelijk om na te gaan ; ten andere het legt zich gemakkelijk uit.

De koffie, zoodals men weet, bevat looistof. Deze zelfstandigheid verouzijdigt eenemaal de « nicotine ». Van daar niets natuurlijker dan de uitslag waarvan wij hierboven gewagen.

Dus, lieve lezer die rookt, indien gij in de maat van het mogelijke, de gevolgen van het rooken tegenwerken wilt, volg dezen raad : wacht u wel, aanstonds na den laatsten mondvol, te rooken, drink eerst uwen koffie, ontsteek later sigaar of pijp, en gij zult het verschil ondervinden.

— **Au Baccarat,**
Rue Cathédrale 96, Luik.

Kristallen voorwerpen, porceleinen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

Meubelen in alien aard
Spiegels, Stoven, Lampen, enz.

Op Crediet

A la Providence,
4, KAMMENSTRAAT, NABIJ DE GROENPLAAT
ANTWERPEN.

Op Crediet
van af **1 fr. per week.**

Kleederen, stoffen, pelsen, hoeden, enz.
Billijke prijzen. — Gemakkelijke conditien.

—]We vonden over eenige dagen volgend schrijven van eenen smidsgast aan zijne toekomende :

Beminde Theresia,

« Sedert ik u zag, zit mijn hart als een *schroef* geklemd. Ieder uwer woorden klinkt mij toe als een *hamerslag* op het *aambeeld*, en mijne liefde is zoo gloeiend als een *half* gebluscht *heet ijzer*. Voor ik u kende was ik zoo bot als eene *onafgewerkte ploegschaar* ; het schoone vogelgezang trilde in mijn oor als het gekrijsch van eene *raspvijl* over eene *stalen veer* ; het was alsof eene *kram* in mijn hoofd zat en mijnen boezem was toegenepen als eene *trektang*. Doch sedert uwe oogen mij tegenglinsteren als een *smidsvuur*, sedert dien ademt mijn gemoed zoo luchtig als een *blaasbalk*, en mijn geest wentelt om als een *as* op de *draaibank*.

« O, weiger mijne liefde niet, Theresia, want zij is taai en zuiver als *Zweedsch ijzer*, standvastig en sterk als *Bessemerstaal*. Wat zou ik doen zonder uwe liefde ! Mijn hart ware als een losgemaakt *anker*, en een gebroken *keten*, als een afgesleten *hoefijzer*, als een gebersten *raderband*, als een gebroken *wagenas*, ja, als die verbrande *kachelpot*, die in het *oudijzer* ligt tusschen den *koolput* en den *koelbak*. Mijn leven zou dof worden als mijn *werkbank* met *ijzervijlsel* bedekt, onbruikbaar als een *beroeste spade* en het zou voor eeuwig gedaan zijn met

« Uwen zeer *nagelvasten*
« TIST KEUTERJAAK. »

WAAROM NOG HOESTEN ?

wanneer wij openbaarlijk verzekeren dat eene flesch **Borstsiroop De Pratere** altijd voldoende is om den geweldigsten en gevaarlijksten hoest te genezen. Alwie BORSTSIROOP DE PRATERE genomen heeft, kan niet nalaten zijne voldoening uit te drukken en zegt aan alwie het hooren wilt : « *Dat is waarlijk eene goede Borstremedie.* » Te bekomen in alle goede apotheken aan **2 franken** DE FLESCH.
Te TONGEREN, bij Swinkels en Huydts ; te Hasselt : Machiels, Veltkamp en Schoofs ; te St-Truiden : Van Hooren.

GENEZING.

— § **Ditjes en Datjes** § —

De derde mogelijkheid. — *Een handelsreiziger, die voor een rijwielmaatschappij werkzaam was, moest van huis naar een verwijderde stad even voordat er een belangwekkende gebeurtenis in zijn gezin zou plaats hebben.*

Om hem gerust te stellen was hij met de bakel afgesproken, dat ze hem zou seinen : « Heeren safety aangekomen » wanneer het verwachte kind een jongen was ; was het een meisje, dan zou het telegram luiden : « Dames safety aangekomen ».

Eenige dagen later kwam een telegram voor hem, dat alleen het woord « Tandem » bevatte.

*** *Aan de deur eene kousemaakster las men het volgende :*

« *Wie van mijne waren wil hebben, wordt verzocht, van 's morgens acht tot 's middag twaalf en van twee tot vier ure 's namiddags te bellen.*

*** *Onlangs ontving de gemeenteraad eener kleine stad het volgende adres :*

Ik geef u te kennen, dat ik mijn hond heb verkocht. Ik verzoek dus afschrijving van mijn hond die zich noemt,
Cobus Lammers.

*** Mozes : *Mijnheer Lamm, ik kom om de hand uwer dochter... 't komt me niet om 't geld aan, maar alleen omdat zij zoo schoon is*

Lamm : *Wel je wat, neem liever mijn nichtje ; die is noch veel schooner en heeft in 't geheel geen geld.*

*** *Er zijn drij ongeneeslijke ziekten : de Geldziekte, de Klapziekte en de Praalzucht. Drij veel en drij weinig zijn den mensch nadeelig : Veel spreken en weinig weten ; veel verteren en weinig hebben ; veel van zijnen neus maken en weinig van weerde zijn.*

WATER VAN MONDORF.
BRON VAN DEN STAAT.
Het Familie purgeermiddel.
Ten gevolge van den toemenden verkoop, en de overgroote verzendingen, hebben wij de prijzen kunnen verminderen.
Vraagt inlichtingen aan den Comptoir d'Exportation de l'Eau de Mondorf à Luxembourg.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u **GRATIS-FRANCO** een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en **SIGARETTEN ESCOUFLAIRE**
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

EMILE FLORKIN
62, rue de la Cathédrale, Luik
(TEGENOVER DE MÉNAGÈRE).
Specialiteit van *Hemden op maat voor Heeren.*
Blousen op maat voor Damen.
Cols, Cravatten, Bretellen, Onderbroeken, Gilets enz.
Onderrokken, voorschoten, cols en lijnwaad voor Damen.
SPECIALITEIT VOOR 1e COMMUNIE
Zeer voordeelige prijzen. Werkhuizen in 't huis zelf

CENTRAAL OPTIEK CABINET VAN LUIK.
FRITZ
Ingenieur, Oogkundige, Gebreveteerd,
LUIK, 9, Leopoldstraat (1er verdieping).
HET GEZICHT VOOR ALLEN.
Alle gezichten gemeten zonder dwaling door den nieuwen optometer
« Autoptique FRITZ »
Brillen en pince-nez van af 1 fr. 50.
Het huis heeft geenen reiziger.

Laines et Tricots
MAISON KIRSCH-DONNAY
A LA CHAINE D'OR
Liége, Rue du Pont, 25, Liége.

Prix-courant des chaussettes d'enfants :

QUALITES	1	2	3	4	5	6	7
Ordinaires unies, laine	0,38	0,38	0,48	0,55	0,60	0,70	
Prima unies et couleurs	0,50	0,40	0,50	0,60	0,70	0,75	
Sapes - unies et cout.	0,40	0,45	0,55	0,65	0,80	0,90	
Sapes - unies et cout.	0,45	0,50	0,60	0,70	0,80	0,90	
Rayées à côtes couleurs	0,40	0,50	0,60	0,70	0,80	0,90	
Rayées à côtes couleurs	0,40	0,5	0,65	0,70	0,80	0,90	
Fines à dessins	0,50	0,40	0,50	0,60	0,70	0,80	
« à rayures	0,55	0,65	0,70	0,80	0,90	1,00	
« bord côtelé, ajourées	0,60	0,70	0,80	0,90	1,00	1,05	1,15
Coton blanc et couleurs	0,45	0,50	0,55	0,60	0,65	0,75	0,80
Coton blanc et couleurs	0,50	0,40	0,45	0,50	0,60	0,65	0,70

Allez voir l'immense choix de bas et chaussettes en laine et coton pour hommes et femmes. Tout est affiché aux étalages.

Seule maison à Liége vendant spécialement les LAINES et COTONS à tricoter et à crocheter.
Vareuses, chemises et pants en laine et en coton.

Mechelsche koekoek, witte en zwarte.
Merchtemsche witte eenden.
Broedeiëren, overal Eere- en Eerste Prijzen.
Bestrijding van alle ziekten.
Handboekje handelende over den Kiekenkweek, Broeiën, Broeikassen, Voeding, enz., fr. 0.75 in postzegels.
Alex. Knaeps,
Gediplomeerde Leeraar door den Staat van Hoenderkweek,
MERCHTEM.

OME

MILLIÆNEN

ROMAN

Arnold BENETT.

(20e VERVG.)

— Een rare snuit! mompelde hij bij zichzelf toen hi Crewe in een eerste klas-rijtuig stte. En wederom toen hij te Knype n trein verwisselde, mompelde h Een verduiveld rare snuiter ! — Es in dat jonge mensch iets, dat niet vatten kan. Ik wilde wel eens ten...

Doch wat M. Hush wel eens weten wilde, behoeaier niet geboekt te worden. M. Thrh verdwijnt bij deze uit de geschienis.

De merrie met dogcar stond te wachten voor de dr en de kleine palifrenier er bij.

— Alles klaar? vag Arthur Peterson, terwijl hij nr buiten stapte, zijne handschoenerlichtknoppende.

— Alles is in or, mijnheer, antwoordde het knechc.

— Ik heb maar n half uur tijd. Zou ze het lappen, nkt ge ?

— O, ja, mijnher, gemakkelijk. Toen ik gisteren m haar uitgereden ben, maakte zij twee mijlen in nog geen acht minuten. Ik ontmoette toen... hoe heet hij nu weer ?... uwen kamerdienaar, mijnheer. Die schijnt wel wat verstand van paarden te hebben. Hij zegde dat dit beestje een juweel was, en dat is het ook, mijnheer.

— Zoo, zoo ? Heeft mijn nieuwen lijfknecht ook verstand van paarden ? zegde Arthur Peterson ; en hij moest lachen, want elken dag trof hem al meer en meer de alwetendheid van den wonderbaren « valet de chambre, » dien hij kortelings uit Londen in dienst had genomen.

— Ja, ja, mijnheer, hij komt dikwijls in den stal zien. Hij schijnt er liefhebberij in te hebben. Een gladde kerel, mijnheer.

— Dat geloof ik wel... Ge hoeft niet mee te rijden, James. Is het wagentje voor het reisgoed al naar de statie ?

— O ja. Al een half uur geleden.

— Vooruit dan maar.

De zwarte merrie schoot vooruit als een pijl uit den boog, of als een steen uit een catapult, zooals trouwens van een beestje, dat honderd guincas had gekost, niet anders te verwachten viel. Het was een kostelijk paard ; maar het moest goed gereden worden, en dat was aan Arthur Peterson allerbest toevertrouwd.

Toen hij voorbij den eersten mijlpaal vloog, zag Peterson eens op zijn uurwerk. Drie minuten en vijftien seconden. Dat was toch schoon ! Hij vond het voor een milionaire niet erg deftig, in eene dogkar, zonder palfrenier, gasten te gaan afhalen van eene spoorwegstatie. Maar hij had nog geen tijd gehad om deftig te worden. En bovendien had hij een kinderachtig verlangen om voor Arthur Forrest eens met de snelheid van zijne merrie te pronken. Daarom had hij voor den terugkeer 't rijtuigje zoo weinig mogelijk willen belasten.

— Sakkerloot ! Ik hoop maar dat de schoone Sylviane geen bezwaar zal hebben om in eene dogkar te rijden, mompelde hij. Daar had ik heelemaal niet aan gedacht... Komaan Betsy ! tsijlpte hij, terwijl hij even de zweep liet glijden over de gladde flank van het dier.

Het paard zette aan... en toen gebeurde er iets, de dogkar maakte eene zwaai, en de merrie deed een zijsprong. Met de uiterste inspanning beteugelde Arthur het dier en sprong op den grond. Het scheen dat een der trekzelen gebroken was. Het ongeval had ernstige gevolgen kunnen hebben. Maar Peterson nam het heel kalm op. Na uit het veld een jongen geroepen te hebben, om het paard vast te houden, herstelde hij de breuk zoo goed als het ging met behulp van een lederen schoenveter en daarop ging het in een langzamer tempo verder.

— Zoetjes aan, Betsy ! en de vaart liep niet meer dan een twaalf of dertien mijlen in het uur. Maar een ongeluk komt nooit alleen. Op het hoogste punt, waar de weg, na eene tamelijke sterke stijging, afdaalt naar Crewe, schrikte het paard voor een hoop witte steenen. Het dier sprong schichtig ter zij, en er volgde een kraken en knarren aan Peterson's linker kant. Hij zag om en zag 't eene wiel waggelen. In een oogenblik was hij weer uitgesprongen, met de leidsels in de hand. Op hetzelfde oogenblik kwam 't wiel van de as, maakte een paar buitelingen, en rolde om. Het rijtuig kantelde met een plof op den grond.

— Alle duivels, riep Peterson, wat nu nog ? Hij had de merrie stevig bij den kop, zoodat al hare pogingen, om zich van het gareel vrij te maken vergeefsch waren. Bedaard maar mijn beestje ! Zachtjes aan maar ! zoo susle hij het stichtige dier. Gij komt vanmiddag niet meer te Crewe, maar ik wel.

Inderdaad kwam hij nog te Crewe, en niet meer dan een kwartier te laat. Gelukkig kwam de trein 20 minuten te laat. Terwijl hij nu met Arthur en Sylviane in een te Crewe gehuurden landauer naar huisreed, vertelde hij op luchtige manier zijn avontuur, en hoe hij de merrie ergens op stal gebracht, het beschadigde rijtuig door een paar mannen had laten afhalen en vervolgens te voet naar de statie gedraafd was.

— Dat verklaart dus wel dat ik een beetje mijn adem kwijt was, toen ge mij voor 't eerst zaagt, Mev. Forrest, zegde hij tot Sylviane, die tegenover hem in het rijtuig zat.

Zij glimlachte zacht. Hij merkte op dat zij zwaarmoedig scheen, terwijl daarentegen hij maar opgewekt was.

— Ge weet met paarden om te springen, Peterson, zegde Forrest.

— Het was het leelijkste koopje, dat ik nog ooit gehad heb, antwoordde Peterson.

— Wel zonderling, zegde Sylviane, zoo twee ongelukken achter elkaar.

— Erg zonderling. Maar zoo ge weet, een ongeluk komt nooit alleen.

— Zoudt ge niet eens een onderzoek instellen onder uw stalpersoneel ?

— Als ge bedoeld dat ik hun een standje maken moest, ja, dat zal ik zeker ! lachte Peterson.

— Ik ben van dogcarts en harddravers altijd bang geweest, zegde Sylviane. Ik kan er van huiveren.

— Dan ben ik blij dat ik avarie gekregen heb, zegde Peterson.

— Waarom ?

— Wel, omdat ge anders nu in diezelfde dogcart en achter dienzelfded harddraver zoudt gezeten hebben, in plaats van in deze schuit op wielen en achter deze afgeleefde viervoeter, die door den voerman nog bestempeld wordt met den edelen naam van paard.

— O, met u zou ik niet bang zijn geweest.

— Werkelijk niet ? En waarom niet ?

— Dat weet ik niet.

Zij gaf hem een vertrouwelijken blik, die hem zeer vleide. De vrouw van zijn vriend had reeds terstond op het ontvankelijke gemoed van den jonge man een diepen indruk gemaakt. En inderdaad, Sylviane was schooner dan ooit. De zorg, die zij in den laatsten tijd, gedurende de ziekte van haren man, had doorleefd, scheen aan haar gelaat iets weemoedigs te hebben bijgezet, dat de aantrekkelijkheid er van nog verfijnde en verhoogde.

Toen eindelijk het sukkeldrafje van het huurpaard hen voor de deur van het Castle had gebracht, en de huishoudster Sylviane had meegenomen naar hare kamer, sleepte Peterson zijn vriend even naar de rookkamer en daar barste hij los :

— Wel, oude jongen, ik maak u mijn compliment over uw vrouwtje, hoor ! Zij is een engel, en veel te goed voor u !

— Ik ben blij dat zij uwe goedkeuring wegdraagt, zegde Arthur Forrest.

— Mijne goedkeuring ? hoor eens, onder ons gezegd en gebleven, ik was gevleid door uwe schoonmoeder. Zoo'n prachtige vrouw ! Maar de dochter overtreft de moeder als de zon de maan !

— Nu niet dichtelijk worden, mijn zoon, zeide Forrest, of anders, wees met uwe beeldspraak ten minste niet zoo afgezaagd. Ik wist niet dat ge Mev. Cavalossi al ontmoet hadt.

— O ja, aan het strand te Falkestone, riep Arthur Peterson, en hij gaf zijn vriend van dit vroolijk avontuur eene uitvoerende beschrijving.

(Wordt vervolgd.)